

Ξένη γλώσσα

*Τη γλώσσα, μου έδωσαν ελληνική
ΕΛΥΤΗΣ*

ένη γλώσσα,
σαν αμολάω τα καράβια μου
στων ωκεανών σου πάνω τα πλούσια ύδατα
κι εύχομαι καλοτάξιδος να 'ναι ο πηγαίμός τους
κι ομότυχος – όσο γίνεται – με τη μοίρα των ντόπιων,
τρέμω μην ασελγήσω στων βυθών σου τους θεούς,
στους Ποσειδώνες σου, στις Νηρηίδες.

Σαν γλάρος γυροφέρνω τις αρμάδες σου.
Μια χαμηλά βουτώ ν' αγγίξω τις ανάπαυλες
του λόγου σου, στα δάχτυλα να ακιστώ ερωτικά
με τις δικές σου στίξεις,
μια παίρνω δρόμο κι αψηλά σηκώνομαι
να οραματιστώ από μακριά
την τέχνη σου της συρραφής πανιών
για το μπαρκάρισμα, τη γνώση την υφάντρα σου
στων λέξεων το κέντημα,
ρημάτων, επιθέτων αρμονίες.

**Γιουλίκια Κωτσοβόλου-Marsy
(Η.Π.Α.)**